

**Kurs Omega:
Praktický výcvik zakladatelů sborů**

Vydala
The Bible League, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL 60473 USA
Tel: (800) 334-7017 E-mail: info@BibleLeague.org www.bibleleague.org

Copyright ©1999 *The Alliance for Saturation Church Planting*
Tyto materiály byly připraveny ve spolupráci s Peter Deyneka Russian Ministries, Projekt 250.

Reprodukce a distribuce těchto materiálů či jejich částí v jakékoliv formě je **povolena a vítána** za podmínky, že:
(1) v citaci či kopii bude uvedeno autorství, (2) budou vyznačeny případné změny či úpravy, (3) tato publikace nebude prodávána za cenu vyšší než náklady na její reprodukci a (4) nebude pořízeno více než 1000 kopií.

Pokud byste měli zájem vystavit tyto materiály na Internetu či je chtěli použít jiným než výše uvedeným způsobem, obraťte se prosím na

The Alliance for Saturation Church Planting, H-1111 Budapest, Budafoki út 34/B III/2, MAĎARSKO,
Tel: +(36-1) 466-5978 and 385-8199 Fax: +(36-1) 365-6406 E-mail: SCPAlliance@compuserve.com.

Překlady či úpravy vhodné pro vaši kulturu či prostředí jsou také vítány. Opět prosím kontaktujte *Alianci*, abychom mohli povzbudit a informovat i další lidi, kteří by mohli mít zájem o váš překlad nebo oblast práce.

Pokud se chcete dozvědět více o službě jednotlivých zúčastněných organizací, kontaktujte prosím:

P.O. Box 843
Monument, CO, USA 80132-0843
Bezplatná linka: (800) 649-2440
E-mail: Contact_USA@AllianceSCP.org
www.AllianceSCP.org

Kancelář pro Evropu: e-mail: SCPAlliance@compuserve.com

Peter Deyneka

Russian Ministries

Project 250
P.O. Box 496, 1415 Hill Avenue
Wheaton, IL, USA 60189
Tel: (630) 462-1739 Fax: (630) 690-2976
E-mail: RMUSA@ASR.ru
www.russian-ministries.org

Všechny biblické citace jsou z českého ekumenického překladu Bible, Copyright © 1985, Československá biblická společnost. Další použité překlady jsou Bible svatá, podle posledního vydání kralického z roku 1613 (KR), a Nová smlouva, Copyright © 1994, Křesťanská misijní společnost (NS),

Poděkování

Chceme vyjádřit srdečné poděkování a vděčné uznání všem, kteří přispěli k přípravě těchto výcvikových příruček. Následující lidé zásadním způsobem přispěli k sepsání a úpravám těchto materiálů. Pane, zbuduj si svou církev... až na sám konec země!

Jay Weaver, hlavní redaktor, *World Team*

Richard Beckham	<i>Greater Europe Mission</i>
David & Lisa Bromlow	<i>Christ For Russia</i>
Ron Brunson	<i>World Witness and United World Mission</i>
Don Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Bea Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Hunter Dockery	<i>World Harvest Mission</i>
Mike Elwood	<i>Greater Europe Mission</i>
Jeff Geske	<i>United World Mission</i>
Dave Henderson	<i>CB International</i> — <i>Project 250, Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Bob Mackey	<i>United World Mission</i>
Bob Martin	<i>United World Mission</i>
Paul Michaels	<i>Grace Brethren Intl. Mission</i>
Norie Roeder	<i>United World Mission</i>
Ki Sanders	<i>World Team</i>
Larry Sallee	<i>UFM International</i> — <i>Project 250, Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Eric Villanueva	<i>United World Mission</i>
David Westrum	<i>Interlink Ministries</i> — <i>Project 250, Peter Deyneka Russian Ministries</i>

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ ZA ADMINISTRATIVNÍ A TECHNICKOU PODPORU

Edith Bond	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
David Gál	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
Nell Harden	<i>Profesor angličtiny v důchodu</i>

O ALIANCI

Tento kurs byl připraven *Aliancí pro zakládání sborů* (*The Alliance for Saturation Church Planting*) ve spolupráci s Projektem 250 organizace Peter Deyneka Russian Ministries. *Aliance* je společenstvím církví a misijních organizací, které usilují o mobilizaci věřících k tomu, aby naplnili všechny země střední a východní Evropy a bývalého Sovětského svazu evangelikálními sbory. Saturační zakládání sborů je strategie, která se snaží založit sbory v každém městě, vesnici a čtvrti, aby ti, kdo přijmou Krista, měli společenství, ve kterém budou moci růst a být vybaveni ke službě. *Aliance* je postavena na myšlence, že spojení sil zvyšuje efektivitu, odstraňuje duplicitu a demonstruje jednotu Kristova těla.

ČEMU VĚŘÍME:

- Božím hlavním nástrojem evangelizace a učednictví je sbor.
- Partnerství církví a misijních organizací má zásadní význam při množení sborů a rozvoji hnutí saturačního zakládání sborů.
- Výcvik vůdců je nezbytně nutný k zakládání sborů a růstu církve.
- Vyznáním víry *Aliance* je Lausanneské krédo.

CO DĚLÁME:

A. Výcvik a osobní vedení zakladatelů sborů

Aliance zajišťuje prakticky orientovaný výcvik ve stylu semináře s praktickými úkoly pro službu, který má za cíl zakládání množících se sborů.

B. Sbírání informací

Přesné informace vedou k dobrým rozhodnutím při snaze zakládat sbory. *Aliance* může pomoci s výcvikem a konzultacemi vašich potřeb při sběru informací v oblasti zakládání a růstu sborů.

C. Modlitební hnutí

Hnutí zakládání sborů začíná vizí, kterou je třeba najít a upřesnit skrze hledání Božího srdce na modlitbách. *Aliance* vám může pomoci lépe pochopit úlohu modlitebních hnutí v rámci úkolu zakládání sborů, a poradit s tím, jak budovat modlitební hnutí ve vašem okolí.

D. Sdílení vize

Jaká je Boží vůle pro vaši zemi? Bůh chce všude zakládat sbory! *Aliance* může pomoci skrze semináře o principech saturačního zakládání sborů tuto vizi rozšířit i ve vašem okolí.

DALŠÍ INFORMACE:

The Alliance for Saturation Church Planting
Regional Resource Team
H-1111 Budapest
Budafoki út 34/B III/2, MAĎARSKO
Tel: +(36-1) 466-5978 or 385-8199
Fax: + (36-1) 365-6406
E-mail: SCPAlliance@compuserve.com

Obsah

Rodina

Lekce 1: Biblické role v rodině	1
Lekce 2: Výchova dětí.....	7
Lekce 3: Služba rodině	11

Biblické role v rodině

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je předložit jasné, biblické a zcela základní učení o manželství a roli manžela, manželky a dětí v rodině.

☞ OSNOVA LEKCE

- V manželství je Bůh schopen doplňovat silné a slabé stránky manžela a manželky tak, že je naplní, což jim umožní nejlépe mu sloužit.
- Služba zakladatele sborů zahrnuje jeho rodinu, protože rodina je viditelným a biblickým ukazatelem schopnosti vedení a efektivit učednictví.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl...

- Porozumět účelu manželství z hlediska Toho, kdo manželství ustanovil.
- Lépe rozumět biblickému učení o úlohách manžela a manželky v jejich vztahu.
- Porozumět vztahům v rodině jako analogii s církví.

Úvod

Církev se stala hlavním bodem Božího království na zemi. V rámci tohoto společenství věřících Bůh povolal všechny své děti do smluvního vztahu s ním a se sebou navzájem. Někteří byli ke službě Pánu a církvi povoláni jako svobodní a jiní ve stavu manželském. Ale bez ohledu na to, jestli je někdo svobodný nebo žije v manželství, byli všichni postaveni do rodiny.

Rodina je jedna z analogií, pomocí kterých Bible popisuje církev. Vaše chápání vztahů ve fyzických rodinách ovlivní váš pohled na Boží rodinu. Je proto důležité, abyste jako zakladatel sboru chápal biblické role v rodině – jak kvůli svému rodinnému životu, tak kvůli službě. Pavel navíc při psaní dopisu mladému vůdci Timoteovi připomíná zodpovědnost vůdce v církvi. Ptá se: "Nedovede-li někdo vést svou rodinu, jak se bude starat o Boží církev?" (1Tm 3:5). Tato znepokojující otázka vyzývá všechny církevní vůdce a zvláště pak zakladatele sborů, aby se zamysleli nad svou službou ve vlastní rodině. Jak se jim daří řídit svou rodinu, pokud je rodina ukazatelem schopnosti řídit církev?

V okamžiku, kdy jste zaneprázdněni zodpovědností za evangelizaci, učednictví, výchovu nových vůdců a péči o nově vznikající sbor, nesmíte zapomenout, že vaše rodina je tím nejlepším ukazatelem vašich vůdčích schopností a účinnosti výchovy. Pokud si zakladatel sboru osvojí takový způsob života, který mu neumožňuje věnovat se službě v rodině, můžou se tyto zvyky přenést také na vznikající sbor. Zakladatel sboru se musí věnovat rodinným vztahům jako součásti své celkové práce.

I. MANŽELSKÝ PÁR

Základní jednotkou rodiny je manželský pár. Při čtení příběhu stvoření v knize Genesis vidíme, že když Bůh stvořil člověka k svému obrazu, stvořil ho jako muže a ženu. Tito dva lidé, kteří spolu žili jako jeden (Gn 2:24) byly odrazem trojjediného Boha, který žije v dokonalé "jednotě v různosti". Jako jeden člověk měli žít v milujícím vztahu, který měl vést k množení. Dostali také úkol: vládnout všem rybám, ptactvu a zvířatům země. Když zhřešili, do milujícího vztahu vstoupila disharmonie, děti se rodily v bolestech a místo aby vládli nad zemí, začali se lidé snažit získat nadvládu jeden nad druhým.

Součástí Kristova díla vykoupení je obnovení Božího obrazu v manželském vztahu. Existují tři principy, které poslouží jako základ pro diskusi o rolích v manželství.

A. Tři hlavní principy

1. *Muži a ženy mají stejnou hodnotu*

Z listu Galatským 3:28 si uvědomujeme, že Bůh stvořil *muže a ženu se stejnou hodnotou*. Hodnota člověka není založena na jeho pozici nebo úloze, nýbrž na skutečnosti, že on či ona je Božím stvořením.

2. *Manžel a manželka mají být na sobě závislí*

V 1. Korintským 11:11 vidíme, že Bůh stvořil manžela a manželku tak, *aby byli jeden na druhém závislí*. Církev se skládá z mužů a žen všech možných osobností. Jedním z rozlišovacích znaků církve je to, že její údy spolu žijí v jednotě. Tyto vztahy jsou různě hluboké, ale manželský vztah je pravděpodobně jedním z nesložitějších. V Duchem naplněném manželství se krásně vytváří vzor vzájemné závislosti. To pak samozřejmě ukazuje na vzájemnou závislost, která existuje v trojjediném Bohu.

3. *V rodině existuje pořadí zodpovědnosti*

Z 1. Korintským 11:3 chápeme, že Bůh vytvořil v rodině *pořadí zodpovědnosti*. Právě tak jako je dáno postavení v trojjediném Bohu, existuje i uspořádání postavení v manželství. Bůh je hlavou Krista, který je hlavou každého muže a ten je hlavou své ženy.

II. ÚLOHA MANŽELA

A. Být hlavou ženy – Ef 5:23

Pavel uvádí, že muž je hlavou ženy, stejně jako je Kristus hlavou církve. Toto vedení zahrnuje zodpovědnost a skládání účtů za rodinu před Bohem. Protože se v biblickém úseku zdůrazňuje mužova láska k ženě, je to nejdůležitější součástí jeho zodpovědnosti.

Manželé mají usilovat o to nejlepší pro své manželky, i když je to na jejich úkor. Vedení definované tímto způsobem se pak stává ušlechtilým a svatým povoláním. Budoucnost manželství zakladatelů sborů a/nebo lidí, kteří jsou součástí vaší práce, záleží na tom, jestli budete mít v této roli naprosté jasno. Vedení je povolání ke zmocňování jiné lidské bytosti; není to oprávnění k uspokojování sebe sama. Velmi prakticky je toto pojetí vidět v oblasti duchovních darů. Manžel by měl aktivně pomáhat manželce objevit její duchovní dary. Čeká je oba trvalé dobrodružství objevování, rozvíjení a uvádění jejich darů do služby.

Avšak někteří lidé tvrdí, že podle 1. Mojžíšovy 3 by muž měl nad svou ženou vládnout. Vlastní text 1. Mojžíšovy 3:16 říká: „...budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout.“ Hebrejské slovo překládané jako „vládnout“ znamená ovládat, držet pod sebou, panovat jako svrchovaný panovník. Toto slovo se v celém Starém zákoně používá o králích a veřejných představitelích. Ale pamatujte, že 1. Mojžíšova je vyjádřením kletby, ne prohlášením o království. Předpovídá, jak budou padlí muži vládnout nad ženami a zatlačovat je do nižšího postavení. Toto se dělo v tisíci kulturách po tisíce let.

Tvrdá nadvláda však není Kristovou cestou. A tak když Pavel říká, že muž je hlavou ženy, jako je Kristus hlavou církve, nepotvrzuje tím zmíněnou kletbu, nýbrž ji láme! Ukazuje, jak mohou muži zlomit cyklus trápení a způsob myšlení „já na prvním místě“, které začaly pádem.

Jaký je tedy Kristův způsob vedení?

Tento styl je naznačen v Lukáši 22:25-27 a je označován jako „služebné vedení“. „Služebník“ a „vůdce“ nejsou výrazy, které by se přirozeně slučovaly. Zdají se být v protikladu. Nicméně být „hlavou“ v Božím království znamená být tímto jedinečným spojením vůdce a služebníka. Je pravda, že muži dostali pravomoc vést své manželky, ale mají to dělat jako služebníci, ne jako páni. Cílem je tedy být ženám zdrojem života. Manželovo vedení ženy by se mělo řídit vzorem Kristova vedení Jeho nevěsty, církve. Kristus církev nezneužívá. Neapanuje nad ní a nevnučuje jí své vedení. Naopak si zasloužil právo vést tým, že sám sebe za svou nevěstu vydal a nakonec za ni zemřel. Podle Kristova příkladu by se manželovo vedení mělo vyznačovat:

- Zodpovědností a ne vyšším postavením
- Obětí a ne sobectvím
- Plněním povinností a ne nadvládou

B. Pečovat o základní potřeby své ženy

Zamyslete se nad Petrovým nabádáním v 1. Petrově 3:7: „Stejně i muži: když žijete se svými ženami, mějte pro ně porozumění, že jsou slabší; a prokazujte jim úctu, protože jsou spolu s vámi dědičkami daru života.“

Ženy potřebují, aby s nimi jejich manželé žili s porozuměním. To znamená, že muži musí ke svým manželkám přistupovat s vědomím toho, že jsou jiné než oni. Kromě zřejmých tělesných rozdílů existují i obrovské psychologické a citové rozdíly. Muži by tedy měli věnovat pozornost následujícím třem základním potřebám.

1. Společnost

Za prvé potřebují ženy společnost. Bůh stvořil ženy jsou k hlubokým a trvalým vztahům a ony očekávají, že jejich manželé tuto potřebu naplní. Chtějí a potřebují společnost, zájem a čas svých manželů.

2. Bezpečí

Druhou potřebou je bezpečí. Žena potřebuje od muže jistotu. Potřebuje vědět, že je schopen ji chránit a že se o ni může a chce postarat. Musí být schopna mu důvěřovat. Bible říká, že za tyto věci je zodpovědný manžel (1Tm 5:8).

3. Uznání

Třetí potřebou je uznání, které potřebuje jak muž, tak žena. Manželovi se často dostává uznání v práci, ve službě v církvi nebo v jiných aktivitách mimo domov. Avšak hodně z toho, co dělá žena, není vidět. Jediný člověk, který může skutečně ocenit její jedinečné přispění, jediný, kdo ji může náležitě uznávat, je její manžel. Ona je přítelkyně, pečovatelka a milovaná bytost. Součástí vedoucí role je dodávat jí vědomí, že je důležitá a že ji manžel nepovažuje za samozřejmost.

C. Vykonyvat své rodičovské povinnosti

Hlavní zodpovědností manžela v roli otce je vychovávat své děti v kázni a napomenutích našeho Pána (Ef 6:4). To zahrnuje vyučování v Božím slovu (Dt 6:7) a dle potřeby i trestání (Př 19:18; 22:6; 23:13-14; 29:17).

III. ROLE MANŽELKY

Prísloví 31:10 se ptá "Ženu vznešeného charakteru kdo nalezne?" (NIV) Pokud má být žena "vznešená", bude chápat Boží plán pro ni a skrze Jeho milost bude k tomuto vzoru růst.

A. Pomocnice

Bůh stvořil ženu, aby byla muži pomocí (Gn 2:18). Citově i fyzicky doplňuje muže ke konání Božích záměrů. Nedá mu úplné naplnění v duchovním, citovém nebo fyzickém smyslu. Učiní ho však plnějším, než by byl bez ní. Přinese mu názory, city, dary a slabosti, které on sám nemá. Spolu, zapečetění a obdarování Duchem svatým, docházejí muž a žena naplnění a jsou nejlépe schopni sloužit Pánu.

B. Opora

Protože manželka svého muže doplňuje, měla by mu být také oporou. Podpora manžela je součástí jejího "čistého života" (1P 3:2). Zná jeho silné i slabé stránky a buduje ho pro jeho dílo. Přísloví 14:1 ukazuje, že žena může svůj dům budovat nebo bořit. Může citovou silou a odhodláním svého manžela vybudovat nebo ho může pomoci zničit, zostudit a stát se "kostižerem v kostech" (Př 12:4b).

C. Podřízená

Manželka má také za úkol být svému muži podřízená. V Bibli se žádný příkaz pro manželku neopakuje častěji (Ef 5:22; Ko 3:18; 1P 3:1). Tuto vlastnost měly bohobojné ženy, jako například Abrahamova manželka Sára (1P 3:6). Přesto však je ve svém postavení podřízenosti velmi silná. Vírou se podřizuje svému muži v důvěře v nebeského Otce. Stejně jako srdce krále (Př 21:1), je i srdce manžela v Boží ruce. Když se manželka podřídí svému muži, podřizuje se tím Bohu a umožňuje Mu jednat v manželově životě. Svými skutky podřízenosti dovoluje Bohu získat manžela k větší poslušnosti Jemu samotnému (1P 3:1). Nemá přikázáno bouřit se a vyvracet názory svého muže. Manželka se má vírou podřizovat, aby umožnila Boží ruce pracovat v životech svého manžela i jí samotné.

D. Správce

Písmo ukazuje příklad podnikavé ženy, která pracuje pro dobro svého manžela i celého domu (Př 31:10-31, zvláště verš 11). Na rozdíl od samařských žen v době proroka Ámose, které utiskovaly nuzné a ubožáky a neustále na své muže vznášely nové a nové požadavky (Am 4:1), žena z Přísloví 31 má před Hospodinem bázeň (v. 30), slouží svému muži (v. 12), buduje svůj dům (v. 27), působí muži dobrou pověst (v. 23) a budí v něm důvěru (v. 11). Jejím tajemstvím je to, že podporuje svého manžela, stará se o domácnost, vede ji a vytváří z ní harmonické a příjemné místo, které mu přináší mnoho dobrého. Slouží mu, váží si ho a řídí jeho domácnost lépe, než by to zvládl on sám. Manžel může jen dobrořečit Pánu za Jeho dobrotu, že mu takovou ženu dal (Př 19:14).

E. Matka – Tt 2:4

Základní úloha ženy nekončí milováním jejího manžela. List Titovi 2:4 pokračuje a povzbuzuje ji, aby byla „milovnicí dětí“. Děti, zvláště ty menší, potřebují obrovské množství osobní pozornosti, podpory a samozřejmě lásky. Děti potřebují úžasnou moc matčiny přítomnosti. Podle mnoha odborníků na péči o děti vyžaduje zdravý a normální vývoj dítěte blízký, láskyplný a trvalý vztah s nejméně jedním člověkem během prvních nejméně dvou let života. List Titovi dává najevo, že tuto péči by měla poskytovat matka, ale v nejrozšířenějších kulturách dnešní doby se tyto biblické principy z větší části opouštějí a lidé místo toho *jdou za vlastními zájmy*.

IV. ÚLOHA DĚTÍ

A. Poslouchat své rodiče ve víře v Pána

List Efezským 6:1 říká: "Děti, poslouvejte své rodiče ve víře v Pána, protože to je spravedlivé před Bohem." Tento Pavlův pokyn církvi v Efezu otevírá několik otázek, na které by zakladatel sborů měl hledat odpověď:

- Mluví apoštol jen o nedospělých dětech?
- Měli by dospělí poslouchat své rodiče, i když už s nimi nebydlí?

- Pokud zůstane dospělý člověk v domě svého otce, vztahuje se na něj tento verš?
- Znamená fráze "ve víře v Pána", že pokud rodič není křesťan, nemusí ho dítě poslouchat?

B. Ctít svého otce i matku

Pavlovy pokyny citují ze Starého zákona a připomínají efezským, že jde o první přikázání se zaslíbením: "aby se ti dobře vedlo a abys byl dlouho živ na zemi" (Ef 6:2-3; Dt 5:16).

ZÁVĚR

Tato lekce je pro vás důležitá, ať už jste jako zakladatelé sborů svobodní nebo žijete v manželství. Když pochopíte biblické role v rodině, bude posílen váš vlastní život, pomůžete svému sboru a společnosti, ve které žijete, uvidí Boží jednotu a lásku vyzařující přímo skrze vás a skrze učení a příležitosti k poradenství, které vám Bůh dá.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Jste-li svobodný, jak vám může tato lekce pomoci ve službě?
2. Jste-li ženatý či vdaná, můžete říci, že vaše manželství odráží Boží obraz tím, že dává najevo jednotu?
3. Prožíváte ve vašem manželství společenství? Jak se projevuje?
4. Které faktory ve společnosti a uvnitř manželství dnes ztěžují úlohu být skutečným partnerem? V čem lidé nejvíce bojují o to, aby byli dobrými partnery?
5. Které faktory ve společnosti a uvnitř církve dnes ztěžují úlohu svobodných lidí? Co je na svobodném stavu nejtěžší?

AKČNÍ PLÁN

1. Přečtěte si 1. Petrův 3:8-12. Jednotu ničí sobecký postoj. Přečtěte si text znovu s ohledem na tuto myšlenku a pak vypište věci, které byste měli dělat, když je váš partner sobecký.
2. Manželovo služebné vedení je jediná věc, která činí poddanost manželky přijatelnou. Pasivní muž podřízenost znemožňuje a pánovitý muž ji činí nesnesitelnou. Služebné vedení naopak činí z podřízenosti radost. Ve světle těchto myšlenek odpovězte na následující otázky:
 - Jak skutečnost, že se stanete služebným vůdcem, ovlivní schopnost vaší ženy podřizovat se?

- Jak by reagovala v jiných oblastech, kdybyste byl ve svém vedení více služebníkem?
 - Učí Bible něco o tom, komu se mají podřizovat svobodné ženy? Jaká vodítka najdete?
3. Ve svém listu Filipským se Pavel zabývá otázkou jednoty mezi křesťany. Přečtěte si Filipským 2:1-4 a pak se zamyslete nad vysvětlením ve druhém verši, jak dosáhnout jednoty ve vztahu. Jak můžete tyto principy aplikovat ve svém rodinném životě, ať už v manželství nebo jinde?
 4. Jako zakladatelé sborů budete mít mnoho příležitostí dávat biblické rady nevěřícím i věřícím, kteří doplatili na nefungující manželství nebo kteří v současnosti prožívají nejednotu ve svém manželství. Budete mít též příležitost radit mužům a ženám, kteří o manželství uvažují. Založte diskusní skupinku se svobodnými muži a ženami ve vašem věku, kteří do budoucna uvažují o manželství. Ved'te je k objevování biblických vzorů probíraných v této lekci a k praktickému uskutečňování těchto modelů.

LITERATURA

Lewis, R. a Hendricks, W.: *Rocking the Roles*. Colorado Springs, CO: NavPress, 1991.

☞ **CÍL LEKCE**

Účelem této lekce je pomoci zakladatelům sborů pochopit a aplikovat biblické principy výchovy dětí.

☞ **OSNOVA LEKCE**

- Rodičovství a výchova dětí vyžaduje chození vírou.
- Boží slovo nám dává některé principy, které by se měly aplikovat v oblasti rodičovství.

☞ **ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY**

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl...

- Vědět, co Bible učí o výchově dětí.
- Být schopen srovnat svůj vlastní přístup k výchově dětí s biblickými standardy.
- Přijít na způsoby, jak zlepšit výchovu svých dětí.

☞ **DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY**

Použijte tento materiál k tomu, abyste účastníkům sdělili základní biblické principy. Odolejte nutkání "řít jim, jak na to." Nechejte na konci dostatek času k diskusi, ať už v menších skupinkách nebo společně.

Úvod

Křesťanské obchody jsou plné knih s návody ke křesťanské výchově dětí. Tyto knihy obsahují mnoho konkrétních metod, z nichž každá si činí nárok na to, že je tou *správnou* biblickou cestou. Ačkoli nám Bible některé pokyny dává, nepředkládá hotový seznam kroků k výchově dětí. V této lekci se podíváme na některé biblické principy, které se v této oblasti dají aplikovat. Díky tomu, že každé dítě je jedinečnou osobností s jedinečnými potřebami, způsob použití těchto principů je otázka hledání Boží moudrosti v modlitbách. Stejně jako zbytek křesťanského života je i výchova dětí cestou víry.

Ježíš ve Velkém poslání přikázal svým učedníkům, aby „činili učedníky ze všech národů... a učili je poslouchat všechno,“ co řekl. Úkol rodiče se podobá úkolu zakladatele sborů: činit učedníky a učit je poslouchat Boha. Pro zakladatele sborů, kteří jsou současně rodiči, má výchova dětí velký význam: je důležitá pro samotné členy rodiny, je důležitá pro jejich svědectví světu i pro církev. To, jak se rodiče chovají ke svým dětem, se odráží na jejich chování k církvi (1Tm 3:4-5). Pro zakladatele sborů, kteří nejsou rodiči, je tato lekce také důležitá, protože uvedené principy mohou být použity pro výchovu duchovních dětí ve službě.

I. NĚKTERÉ ZÁKLADNÍ POZNATKY**A. Neexistuje žádná záruka**

Navzdory tomu, co se často vyučuje, nedává Bible žádnou záruku, že pokud udělají rodiče všechno správně, děti budou milovat Pána a sloužit mu. Verš, který se často cituje jako Boží zaslíbení, je v Př 22:6: "Zasvěť už chlapce do jeho cesty, neodchýlí se od ní, ani když zestárne." Pokud děti vyrostou a odmítnou Boha, rodiče mají pocit, že je Hospodin zradil.

Povšimněte si prosím, že tento verš uvádí princip příčiny a následku: pokud uděláte "X", stane se "Y". Kniha Přísloví, která byla sepsána s cílem vést mládež ke spravedlivému životu, obsahuje mnoho podobných tvrzení. Výchova dětí už od plenek je uvede na cestu spravedlnosti. Tento verš uvádí obecný princip, že pokud budou rodiče vést své děti

k poslušnosti Hospodinu už od mládí, budou po jeho cestě pokračovat, také když zestárnou, a ne slib, který platí za všech okolností. To, že děti někdy odejdou od Pána, tento princip nezlehčuje ani rodičům neubírá zodpovědnost za výchovu dětí podle Božích cest. Většina dětí, které takovou ranou výchovou projdou, pokračuje po správné cestě i dál.

B. Neexistují dokonalé děti

Proč se tedy některé děti, které se vydaly po cestě spravedlnosti, od ní "odvrátí"? Každý člověk je hříšník, který činí vlastní rozhodnutí. Přísloví 1:29 mluví o lidech, kteří "...měli poznání v nenávisti a bázeň před Hospodinem si ne zvolili." Každý člověk se jednou sám musí rozhodnout, zda půjde za Bohem nebo ne. Dokonce i děti s dobrou výchovou se mohou rozhodnout špatně.

C. Neexistují dokonalí rodiče

Jediný dokonalý rodič je Bůh; pozemští rodiče dokonalí nejsou. Bez ohledu na to, jak moc milují Pána a své děti, někdy selhávají (1J 1:8-10). Nikdo nemá odpovědi na všechny otázky. Rodiče musejí v modlitbách stále hledat Boží moudrost ke správné výchově dětí.

II. NĚKTERÉ BIBLICKÉ PRINCIPY

Ačkoli kvůli hříšné přirozenosti rodičů i dětí neexistují žádné záruky, Bůh nám dal některé principy, které nás mají při výchově dětí vést.

A. Buďte vzorem lásky a poslušnosti Bohu (Dt 6:4-9, 17)

Ve Starém zákoně přikázal Bůh Izraeli "Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou... Budeš je vštěpovat svým synům... Musíte bedlivě dbát na příkazy Hospodina, svého Boha." To vše měli dělat doma, na cestách, když uléhali nebo vstávali. Láska k Bohu a dodržování Jeho přikázání měl být životní styl, který měli rodiče za úkol žít a předávat svým dětem.

B. Ved'te své děti k chození po Božích stezkách (Gn 18:19)

Když Bible mluví o zodpovědnosti rodičů za vedení dětí, často to ztotožňuje s kázní. Verše jako Přísloví 3:11-12 a Židům 12:5-11 nám připomínají, že udržování kázně je nezbytné. Důvodem je však to, že otec (jak nebeský, tak pozemský) své dítě miluje. Kdykoli je nutné dítě potrestat, měl by trest být proveden s láskou, která má na mysli nejvyšší dobro dítěte. Dítě musí být také schopno tuto lásku rozpoznat. Očekávaným výsledkem by mělo být, že se dítě naučí chodit po Božích stezkách.

C. Nedrážděte své děti ke vzdoru (Ef 6:4)

Mnoho rodičů se tak soustředí na druhou část Efezským 6:4 (výchovu dětí v kázní a napomenutích Páně), že zapomenou na první část, která říká, aby nedráždili své děti ke vzdoru. Existuje bezpočet příběhů křesťanských pracovníků, jejichž děti zahořkly a odvrátily se od Pána pryč. Tyto děti často mluví o rodičích, kteří byli příliš přísní, nespravedliví, měli neúměrně vysoké nároky a byli autoritářští: rodiče, kteří své děti dráždili ve snaze vychovat je k lásce k Pánu. Rodinné pobožnosti jsou bohužel často vnímány jako příležitost k tomu, aby rodiče dětem dělali kázání. Výsledkem jsou děti, které zahořkly a uzavřely se jak rodičům, tak Bohu.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Kterými praktickými způsoby můžete učinit z lásky a poslušnosti Pánu životní styl svého domova?
2. Kterými praktickými způsoby můžete zjistit, zda trestáte děti z lásky? Co je podle vás největší překážkou tohoto druhu vykonávání kázně?

3. Kterými praktickými způsoby můžete z vašich domácích pobožností učinit čas, který se bude dětem líbit?

AKČNÍ PLÁN

1. Napište si některé vlastnosti (duchovní, společenské, mentální a fyzické), které byste rádi u svých dětí pozorovali, až jim bude 18 let. Pak si na jednotlivé listy papíru napište jména všech svých dětí. Zaznamenejte si, co děláte pro to, abyste každému z nich pomohli tyto vlastnosti získat.

LITERATURA

Kimmel, T.: *Raising Kids Who Turn Out Right*. Sisters, OR: Multnomah, 1993.

Phillips, M.: *Building Respect, Responsibility & Spiritual Values in Your Child*. Minneapolis, MN: Bethany House, 1981.

Stanley, Ch.: *How to Keep Your Kids on Your Team*. Nashville, TN: Oliver Nelson, 1986.

Služba rodině

SEMINÁŘ

☞ CÍL LEKCE

Cílem lekce je poskytnout příležitost k otevřené a upřímné diskusi o problémech, které mohou mít vliv na zakladatele sborů a na rovnováhu mezi službou a rodinou.

☞ OSNOVA LEKCE

- Musí existovat rovnováha mezi časem stráveným službou rodině a službou sboru.
- V životě a službě zakladatele sborů se objeví problémy, které se týkají přímo jeho partnera a dětí. Tyto problémy je třeba si uvědomit, otevřeně prodiskutovat a ze strany zakladatele sborů je třeba učinit pevné rozhodnutí tyto problémy s modlitbou řešit.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Rozumět tomu, že pro zakladatele sborů jsou rovnováha a jednota v manželském svazku a v rodině základními prvky zdravé služby.
- Prokazovat oddanost porozumění členům své rodiny a tomu, jak jsou jejich životy ovlivňovány jeho službou a jak ji naopak ovlivňují. Měl by usilovat o získání rovnováhy a jednoty v rodině a manželství.

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Uvedené příklady mají pouze vyvolat diskusi o potřebě hledání rovnováhy mezi službou zakladatele sborů a manželstvím a rodinou. Můžete samozřejmě použít i vlastní příklady a diskusní otázky, ale dbejte na to, aby se vaše diskuse dotkly takových témat, jako jsou služební vedení, řešení konfliktů, správné rozhodování v rodině, vhodné způsoby vyjadřování lásky k partnerovi, přijetí vlastních a partnerových slabých i silných stránek atd. Na setkání se pečlivě připravte tím, že si přečtete všechny scénáře, a pak vytvořte časový program lekce podle těch problémů, které se týkají vašich studentů. Uvedené příklady a otázky mohou, ale také nemusejí vyhovovat vašim konkrétním potřebám. V tom případě neváhejte vypracovat vlastní příklady a otázky.

Úvod

Často zazní otázka: „Co je nejdůležitější, rodina nebo služba?“ Odpověď je, že ani jedno. Nejdůležitější je *Bůh*. Protože ho milujeme, chceme mu sloužit. Dal nám úkoly, přičemž každý z nich je částí naší služby jemu. Pokusit se oddělit rodinu od služby je jako pokoušet se oddělit náš duchovní život od služby. Je to nemožné, protože tyto dvě oblasti se navzájem překrývají. Naše rodina je částí naší služby.

Klíčem k efektivní službě zakládání sborů a službě rodině je rovnováha. Někteří zakladatelé sborů a kazatelé zacházejí ve svém odhodlání sloužit ve sboru do extrému a v podstatě ignorují svou rodinu. To je v přímém rozporu s příkazy, které Bible dává otcům ohledně výchovy a trestání dětí (Dt 6:7, Př 22:6). Jak může otec vykonávat tyto věci, když své děti téměř nikdy nevidí a netráví s nimi čas? Zamyslete se nad knězem Elím, jehož dva synové byli tak zkažení, že je Bůh usmrtil (1Sam 2:34). Bůh nám dal zodpovědnost za výchovu našich dětí, protože ví, že samy nebudou schopné správně se rozhodovat.

Někteří zakladatelé sboru naopak podlehnou opačnému extrému — příliš se zabývají svou rodinou, a to do té míry, že nenaplnují povolání, které jim Bůh dal v oblasti vedení sboru nebo zakládání nových

sborů. Rodina se může lehce stát něčím, co nás odvádí od Boha. Ježíš v Mt 10:37 varoval, že ten, kdo miluje svou rodinu více než Krista, ho není hoden.

Požadavky na biskupy a diakony ve 3. kapitole 1. listu Timoteovi vyžadují vyváženější pohled — vůdce ve sboru má být mužem jedné ženy, který dobře vychovává své děti a spravuje domácnost. Stejně jako se ze služby vylučují ti, kdo morálně selžou, jsou vyloučeni i ti, jejichž rodinný život je nečini způsobilými pro službu. Každý ženatý zakladatel sborů se musí snažit udržet správnou rovnováhu mezi časem, který tráví s manželkou a s dětmi, a časem, který tráví ve sboru. Obojí je jeho služba a k obojímu je povolán.

DOPORUČENÍ K TOMUTO SEMINÁŘI

Následující příklady probírají situace a problémy, které se často objevují mezi zakladateli sborů. Když je budete pročítat, snažte se najít analogie se svým vlastním životem a službou.

- Na začátku lekce se rozdělte do malých skupinek. Každá skupinka by se měla zabývat pouze jedním scénářem.
- Navrhněte biblické principy, které by bylo možno aplikovat na danou situaci.
- Na konci práce v malých skupinkách shromážděte všechny jako velkou skupinu a nechte malé skupinky prezentovat jejich závěry.

Poznámka pro překladatele: Změňte prosím jména v následujících příkladech tak, aby odpovídala jménům obvyklým ve vašem jazyce.

I. SCÉNÁŘ ČÍSLO JEDNA — PETR A LENKA

Ukolébán houpáním vlaku se Petr uvelebil k vytouženému spánku. Během pěti rušných dní přípravného semináře byl velmi povzbuzený tím, co se naučil a také společenstvím s ostatními, kteří měli stejnou touhu jako on: zakládat nové sbory. Na semináři vládla taková jednota... Všichni tam rozuměli jeho zápasům a starostem, protože všichni byli v počátečním stadiu zakládání sborů. Modlitební chvíle byly plné chval a posilovaly.

Když Petr usínal a rozjímal nad pokračováním své služby zakládání sborů, cítil nádherný pokoj a obnovený pocit mocné Boží přítomnosti ve svém životě. Nemohl se už dočkat, až se bude moci rozdělit o své nové nápady se svým týmem zakladatelů sborů a až je začne uplatňovat ve své službě.

Lenka se v té chvíli, kdy Petr usínal ve vlaku, ocitla uprostřed další z mnoha rodinných pohrom, které se přihodily od Petrova odjezdu. Jak tak houpala jejich nejmladší dítě (osmiměsíční holčičku), cítila zoufalství. Všechny tři děti dostaly během posledních dvou dnů chřipku a teď měla malá Katka vysokou horečku a právě zvracela. Lenka byla vyčerpaná. Neustálé potřeby jejich dětí a přival nadělení s chřipkou ji přivedly na pokraj fyzických sil.

Ale chřipka byla jen posledním ze spousty problémů od té doby, co Petr odjel. Kromě práce navíc, způsobené jeho nepřítomností, se jim rozbila lednička a prosakující střecha během nedávné bouřky zničila část tapet v obývacím pokoji.

Protože bydleli v tomto novém městě jen pár měsíců, neměla nikoho, koho by mohla požádat o pomoc nebo si s ním alespoň popovídat. Těšila se na Petrův návrat. Hodila by se jí jeho pomoc, ale ještě víc toužila mluvit s někým o břemenech, která měla na srdci a na duši a která souvisela s životem v této odlehle oblasti, daleko od její rodiny a přátel a snazšího způsobu života.

Když se Petr a Lenka pozdravili ve dveřích, byli oba rádi, že vidí toho druhého. Petr se nemohl dočkat, až si popovídají o událostech minulého týdne, ale byly tu naléhavější problémy, které vyžadovaly jeho pozornost.

Otázky k zamyšlení

- Co mohl Petr okamžitě udělat, aby zlepšil situaci?
- Jak by měl Petr reagovat na situaci doma?
- Řekněte, o čem bude chtít podle vašeho názoru Petr mluvit, až se s Lenkou posadí, aby si popovídali?
- Jaká břemena, o něž se chtěla s někým podělit, asi Lenka nosila?

- Petrova služba vyžaduje, aby často odjížděl z domu, někdy až na týden. Jak může předejít další podobné stresové situaci?
- Jak ji může povzbudit a pomoci jí, aby sama sebe viděla jako jeho spolupracovnici ve službě?
- Jak může zakladatel sborů, který má rodinu, zjistit, kolik času by si měl vyhradit na péči o potřeby své rodiny?

II. SCÉNÁŘ ČÍSLO DVĚ — EVA A PAVEL

Eva měla radost z toho mladého tatínka, kterého její manžel, Pavel, právě přivedl k Pánu. Byla tak šťastná, že si Pavla Pán Bůh tak mocně používá. Během minulých šesti měsíců se nový sbor rozrostl z několika rodin na patnáct. Byli v této službě povzbuzeni, ale Eva si přesto dělala starosti. Řekla už Pavlovi o své potřebě promluvit si, ale zdálo se, že on má neustále tolik práce se službou, že nikdy nebyl čas, aby si popovídali. Přicházel téměř každý večer domů velmi pozdě a strašně unavený. Řekl, že by bylo lépe, kdyby si promluvili, až bude schopen vnímat, ale pak brzy ráno vstával a odcházel z domu na nějaké setkání nebo mluvit s někým nově obráceným nebo vyučovat na některé ze skupinek, které se setkávaly v okolí. Kromě svých počátečních obav začínala pociťovat žárlivost. Služba zakládání sboru se pro Pavla stávala všepohlcující láskou, která zabírala její místo v jeho životě. Cítila věci, které cítit nechtěla. Chtěla přece podporovat Pavla a jeho službu. Takové bylo její oddání vůči Pánu i jejímu manželovi. Ale cítila se tak izolovaná. Před tím, než sem přišli, nebyl v tomto městě žádný sbor a až donedávna tady nebyli ani žádní věřící. Teď tu bylo několik obrácených žen, které byly vedeny v učednictví, ale ty by nikdy nemohly porozumět jejímu životu manželky pastora. Chtěla se cítit jako prospěšná součást Pavlovy služby, ale až do nynějška do ní nebyla zapojena a nikdo ji ani nepožádal, aby se zapojila. Co má udělat, jak přimět Pavla zpomalit natolik, aby si s ním mohla promluvit o břemenech svého srdce?

Otázky k zamyšlení

- Vyplývá z příběhu, že Pavel komunikuje s Evou o jejích potřebách manželky a matky?
- Myslíte si, že Pavel zahrnoval Evu do své služby zakládání sboru? Bylo v jejich životech partnerství a jednota?
- V čem Pavel jako manžel selhává?
- Jakou praktickou radou byste Pavlovi pomohli, aby mohl zlepšit komunikaci se svou ženou?
- Co se dá říci o „rovnováže“ v tomto manželství?
- Jak Pavel žije verše z Efezským 5:25-26?
- Jak může Pavel zahrnout Evu efektivně do svojí služby?

III. SCÉNÁŘ ČÍSLO TŘI — TOMÁŠ A JEHO RODINA

Tomáš měl za sebou dlouhý týden. Jako manžel a otec se dopustil několika vážných chyb a nyní, když je vyznal a činil pokání, začínal jeho život opět vypadat pozitivně. Kdyby se ho ale někdo zeptal, jak se v posledních dnech měl, musel by přiznat, že je stále ještě rozzlobený. Přihodilo se toto: Jednoho dne se jejich nejstarší syn, osmnáctiletý Honza, díval doma na videu na film. Vypůjčil si ho od jednoho kamaráda. Tomáš vešel do pokoje, posadil se a připojil se k Honzovi. Po chvíli vešla Zuzana, Tomášova žena, a přidala se k nim. Už po několika minutách bylo Zuzaně jasné, že na takový film by se křesťané dívat neměli. Řekla Tomášovi, co si myslí a pak odešla z pokoje. Tomáš šel za ní a vysvětlil jí, že Honza je dost starý na to, aby se sám rozhodoval, na co by se měl nebo neměl dívat. Zuzana odporovala, že je jejich rodičovskou zodpovědností rozhodovat o tom, co se bude u nich doma sledovat, číst nebo o čem se bude mluvit, dokud tam bude bydlet kterékoliv z jejich dětí. Tomáš se na Zuzanu rozzlobil, protože ho v této věci konfrontovala, a ještě ke všemu před Honzou. Být jako hlava rodiny konfrontován svou ženou bylo ponižující. Proto tak trochu pomstychtivě nesohlasil s jejím názorem a dovolil Honzovi dodívat se na film.

Večer, když se chystali jít spát, s tím Zuzana přišla znovu, ale Tomáš odmítl měnit svůj názor. Zlobil se na Zuzanu ještě víc a odmítl se s ní před spaním modlit. Druhý den ráno po mizerném spánku Tomáš vstal ke ztišení před Bohem. Nemohl se soustředit na čtení Bible, nemohl se modlit, protože byl velmi rozhněvaný. U snídaně oznámil celé rodině, že se doma

napříště nebude smět promítat žádné video, a to bez výjimky. Ostatní děti netušily, co se děje, ale z otcova hlasu a z matčinych uplakaných očí poznaly, že mezi nimi není něco v pořádku. Tomáš se v celé té situaci cítil hrozně. Byl pastorem. Byl zapojen do zakládání nového sboru a říkal lidem o Kristově lásce a radosti křesťanského života. Kvůli tomuto problému teď neměl ve svém životě žádnou radost. Ale bylo za tím ještě víc. Věděl, že jeho žena měla pravdu v otázce jeho zodpovědnosti za duchovní standard v jejich domácnosti. Byl zkrátka příliš pyšný na to, aby připustil své selhání. Věděl také, že neposlouchá Písmo, protože nemiluje svou ženu tak, jako Kristus miluje církev. Hněv, který cítil, byl vlastně hněvem proti jeho vlastnímu tělu, protože byli spolu jedno. Musel tu situaci napravit. Proto se u dalšího jídla, kdy byla celá rodina zase pohromadě, omluvil za několik věcí, které udělal špatně. Řekl to ve zlomenosti a v slzách a požádal rodinu za odpuštění. Společně se modlili a pak následovala dobrá a zdravá diskuse o užívání domácího videa.

Otázky k zamyšlení

- Honzovi je osmnáct, je to mladý muž! Proč si na videu svých rodičů tak klidně pouští nevhodné filmy?
- Jak je vidět z Tomášovy reakce vůči Zuzaně, která základní křesťanská vlastnost v jeho životě chybí?
- Bylo rodinné jídlo tím správným „společným“ časem k diskusi o tomto či jiném důležitém rodinném problému?
- Proč by vůbec měly existovat rozdílné názory v myšlení křesťanských manželů ohledně jasně vymezených otázek duchovního nebo morálního aspektu života?
- Co lze říci o komunikaci a porozumění mezi Tomášem a Zuzanou?
- Měl být Tomáš zahanben tím, že ho Zuzana konfrontovala?
- Jak lze podobným událostem v budoucnu předejít?

IV. SCÉNÁŘ ČÍSLO ČTYŘI — PAVLA A JIRKA

„Tak nashle!“, zavolala Pavla, když zavírala dveře za posledním návštěvníkem. Bylo po půlnoci a ona měla energii právě tak na to, aby posbírala hrníčky a dala je do dřezu, než se zhroutlí do postele. Její manžel Jirka se už chystal jít spát.

Brzy ráno zazvonil telefon. Pavla ho běžela zvednout, aby nevyrušil Jirku ze studia. Byl to přítel z blízkého města, který tudy měl projíždět. „Mohl bych dneska přespat u vás?“, ptal se. Znamenalo to pro ni práci navíc, ale cožpak mohla odmítnout?

Jejich život se bezpochyby změnil během těch šesti měsíců, kdy začali zakládat sbor. Pavla si nemohla vzpomenout na jiné období, kdy by měla tolik práce. Když zrovna nebyli někde v okolí, vypadalo to, že okolí je u nich v bytě. Vlastně v kteroukoli denní hodinu přicházeli lidé na studium bible, kvůli poradenství nebo setkáním. Pavle to nevadilo: lidé si jen uvědomovali to, co ona už dávno věděla – že Jirka má srdce pastýře. Snažila se opakovat sama sobě, že musí být manželkou, která ho bude podporovat. Ale znamenalo to, že jen proto, aby Jirka mohl mít volno, mluvit s lidmi a naplňovat jejich potřeby, se Pavla musí ujmout všech ostatních povinností?

Pavla si vzpomněla na loňský červen, kdy byli vysláni jako zakladatelé sboru. Jejich pastor je povzbuzoval, aby pracovali společně a navzájem se doplňovali. Věděl, že Pavlin dar evangelizace bude při zakládání sboru důležitý. Ukázalo se, že měl pravdu — první noví věřící v jejich sboru byli lidé, s nimiž se Pavla setkala a svědčila jim. Ale teď, jak si připustila, měla jen velmi málo času jít ven a dělat to, co nejvíc milovala: mluvit s druhými o Kristu. Něco se musí změnit, a to rychle.

Otázky k zamyšlení

- Ukazuje životní styl Jirky a Pavly, že v jejich životech je rovnováha? Vysvětli svou odpověď.
- Jaká jsou Pavlina nevyslovená očekávání? A Jirkova?
- Jak může Jirka pomoci své ženě používat její dary?
- Je možné, aby manželé byli rovnocennými „partnery ve službě“? (viz Skutky 18:24-26)

V. SCÉNÁŘ ČÍSLO PĚT — JITKA A JEJÍ RODINA

Jitka podle výrazu otcovy tváře poznala, že udělala něco špatného. Zapomněla na nějakou domácí práci nebo to byl jen jeho pokračující odpor vůči jejímu rozhodnutí následovat Krista? Vždycky se pečlivě snažila pomáhat doma, dříve než vyrazila pracovat s týmem zakladatelů sborů. Její otec však dával jasně najevo, co si myslí: že šestadvacetiletá žena by si měla raději hledat manžela než vést ženy v učednické skupince.

Právě ten večer se učednická skupinka tak vydařila. Její spolupracovník Dušan ji povzbudil, aby dál vyučovala ženy, jak budovat církve a více poznávat Krista. „Nevím, co bychom si bez tvj pomoci počali,“ řekl jí. „Moje žena by se dvěma dětmi doma vůbec nemohla skupinku vést. Jsme tak vděční, že jsi k dispozici.“

Jitčina maminka vešla do pokoje a vrátila ji zpět do reality. „Jitko,“ začala, „potřebujeme, abys byla zítra večer doma.“

„Ale mami,“ odpověděla Jitka, „víš přece, že to je večer, kdy se setkáváme s týmem.“

„No samozřejmě,“ odsekla matka sarkasticky, „To jsou pro tebe důležití lidé. Já jsem zapomněla.“

Jitka se pokusila ovládnout a rychle vyšla z místnosti. Věděla, že má ctít své rodiče, ale byla v pokušení říct něco, co mělo k účtě daleko. Její pocity byly zmatenou kombinací hněvu a viny. Proč vždycky tak špatně reaguje na poznámky svých rodičů? A proč oni schválně plánují činnosti, které jí zabraňují dělat to, k čemu ji Bůh povolal?

Přála si nade všechno na světě, aby si mohla dovolit bydlet sama, ale to, že pracovala jako zakladatelka sborů, znamenalo, že mohla pracovat jako účetní jenom na částečný úvazek. Navíc se stále považovalo za podivné, když mladá svobodná žena bydlela mimo ochranu rodičovské domácnosti.

Někdy si Jitka připadala, jako by žila ve dvou světech: v týmu zakladatelů ji chválili a cenili si jí jako klíčové osoby, zatímco doma ji kritizovali a nakládali s ní jako se služkou. Věděla, kterému světu by dala přednost, ale věděla také, že alespoň prozatím musí žít v obou.

Otázky k zamyšlení

- Pramení problém jenom ze strany Jitčinych rodičů nebo k němu nějak přispívá i ona? Jestli ano, čím?
- Jak může ctít své rodiče, když mají námitky proti tomu, jak tráví svůj čas?
- Co byste Jitce poradili, kdyby k vám přišla hledat radu ve své situaci s bydlením?
- Na které specifické otázky je třeba myslet, když svobodná žena pomáhá se zakládáním sboru? Jak mohou být ostatní zakladatelé sboru na tyto věci citliví?